

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat  
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

## Egy jó tanács

Az alkohol ártalmas az egészségre. A tejivást az ember hamar megunja, ezért főzzön inkább gyakrabban tejeskávét. A „Franck“-féle „Enrilo“ kávépótlót ajánlhatjuk legjobban, mert ezzel megtakarítja a drága babkávét. Az „Enrilo“ kiváló kávépótló; ha tejjel keverjük, erős, teljesen jó ízű és igen tápláló reggelit vagy kiadós ozsonnát ad.

**Enrilo**

# a Szent István

## Csokoládé

minősége vetekszik bármely  
svájci csokoládé minőségével

Gyártja:

Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek Rt.  
Budapest-Kőbánya.

# Hunyadi János

természetes  
keserűvíz  
világhírű!

## JANINA

ÉS

## SENATOR

CIGARETTAPAPIROK ÉS  
HÜVELYEK A LEGJOBB  
MINŐSÉGŰEK!

# KWIZDA-FÉLE FLUID

KIGYÓ VÉDJEGY

TURISTAFLUID



Rég bevált aromikus  
bedörzsölés köszvény, reuma,  
ischiás és zsabánál



Valódián kapható a gyógyszertárakban

Megjelenik minden hó 1-én,  
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”  
rendes melléklete

Az  
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai  
tagsági járulékul kapják

Jury

# IPARJOGI SZEMLE

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat  
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: AUT. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

## Nagy Ferenc

Az eszmei javak ügyének nagy halottja van: legelső zászlóvivője, *Nagy Ferenc*, aki elsőnek bontotta ki és a patriarhális kor határán is mindvégig fenn lobbogtatta az Iparjogvédelmi Egyesület zászlaját, örökre eltávozott! A komerciális irányú, egész jogrendszert felölelő, szélesebb-körű feladatai dacára húsz esztendőn át intenzív részt vett mozgalmaink irányításában és az Iparjogvédelmi Egyesület 20 éves jubiláris közgyűlésén — 1926 decemberében — az eszmei tulajdon átfogó kulturális és etikai jelentőségét mélyen átérzve, tett ünnepélyes tanuságot ezen meggyőződése mellett.

A ma élő jogászgeneráció kötelességtudástól ihletett tanárának, az európai műveltségű jogtudósnak érdemeit mások és más helyütt méltatják. Mi azt a vezért gyászoljuk, aki egymaga egész táborot jelentett és akinek puszta neve és hívó szava egész tábor — bár kisdéd, de küzdelemre hivatott, lelkes tábor — teremtett maga körül.

Azok részére, akik a jelen légkörben nevelkedtek, hiányzik a mérővessző *Nagy Ferenc* ezen vállalkozásának kellő megítélésére. Hiszen *Nagy Ferenc* már a század elején kiváló dísz volt a jogi karnak, mint nagynevű jogtanár és mint volt kereskedelemügyi államtitkár csakugyan nem nyerhetett semmit, de igenis veszíthetett azáltal, hogy olyan ügynek kölcsönöz névét, mely a zátonyrajutás veszélyének volt kitéve. Pedig ez a veszély nagyon is imminens volt, mert az „eszmei javak” ügye iránt sem érzék, sem érdeklődés nem volt meg az országban, sőt a jogélet ezen ágát még a praktikus jogászság is úgyszólván csodabogárnak nézte.

Egyesületbe tömöríteni gyárosokat, kereskedőket, bírákat, ügyvédeket, mérnököket, stb. kizárólag azzal a céllal, hogy az „eszmei javak” oltalmát magasabb nivóra emelni segítsenek: valósággal különködés jellegével bírt és az embert a legtöbb oldalról valóban csak egy szárnalmas, vagy gúnyos mosoly veszélyének tette ki.

Azzal, hogy *Nagy Ferenc* felismerte — éppen kereskedelmi és ipari hátramaradottságunk mellett — a jogrendben eddig hamupipőke sorsra juttatott, ennek a jogtárgynak nagy gazdasági és kulturális horderejét; azzal, hogy nevét, érdeklődését és büles közremunkálását kölcsönözte ennek a lekicsinyelt vállalkozásnak: elévülhetetlen érdemet szerzett a jogélet ezen ágának megalapozása és stabilizálása körül.

Jóleső örömmel és nemes elégtétellel látta az eszmei mozgalmát fejlődni és erőrekapni; a véghezvitt nagy munka önrizetével vetett a 20 éves határkőnél mindnyájunk számára emlékezetes visszapillantást az elért eredményekre. Most megmondhatjuk, hogy akkor megvolt benne az előérzet, hogy a sors már nem hosszú időt engedett neki a további alkotásra. Miként a Magyar Jogászegyletben, melynek vezetését a legnehezebb időkben valóban contre coeur, csupán az ügy érdekében kényszerű áldozatkészségből, tartotta meg, úgy az Iparjogvédelmi Egyesület élén is csak azzal az érvvel sikerült őt mégis megtartani, hogy az ő neve és egyénisége pótolhatatlan címerpajzsa törekvéseinknek.

A cyclopi természetű, nemes és jóságos arcú, ősz, öreg úrtól most örökre búcsúzunk, de azt a szellemet, amelyet az ő kivételes egyénisége képviselt, marasztaljuk itt közöttünk. Örizzük meg szívünkben híven és adjuk át a későbbi generációknak is a hálás nagyrabecsülési és elismerés pálmájaként!

A magyar jogrendszer ama tisztos csarnokában, amely az eszmei javak oltalmát viseli díszes címfelirat gyanánt, örök emléktáblán arany betűkkel marad bevéve *Nagy Ferenc* emlékezte.

Dr. Fazekas Oszkár.

## SZEMÉLYI HÍREK

**Dr. Schuster Rudolf, a m. kir. Szabadalmi Felsőbíróág elnökének nyugalmabonulása** alkalmából a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara a távozó elnökhöz, a kamara levelező tagjához a következő levelet intézte: A Magyar Kir. Szabadalmi Felsőbíróági elnöki székéből történt távozása alkalmával a kamara a maga részéről is őszinte elismeréssel és nagyrabecsüléssel emlékezik meg Méltóságodnak kiváló működéséről, amelyhez annyi értékes siker, oly sok elismerés és szeretet fűződik. Méltóságod személyében a kamara nem csupán a kiváló, nagytudású jogászt tiszteli és nagyrabecsüli, hanem a kamarának őszinte barátját, aki ismételtelen kifejezést adott a kereskedelem és ipar iránt érzett kitüntető szeretetének és nagyrabecsülésének, amely oly erősen és oly jótékony hatással nyilatkozott meg a tisztességtelen versenyről szóló törvény Juryjének és Választott Bíróágának életrehívásában és ez intézménynek működésében. A kamara megtiszteltetésnek venné, ha Méltóságod kiváló szaktudását és széleskörű tapasztalatait továbbra is ez intézmény szolgálatába állítaná. Szabadjon ez alkalommal külön kiemelni, hogy a kamara Méltóságodnak a Jurytagok sorába történő beválasztásával nem csupán ezen testület erkölcsi erejét kívánja fokozni, hanem egyuttal Méltóságodnak a Jury és a kamarai Választott Bíróágok intézményének törvényes szabályozása körül kifejtett eredményes tevékenységeért haláljának és elismerésének kíván kifejezést adni.

**Pompéry Elemér, a m. kir. Szabadalmi Bíróág elnökének nyugalmabonulása** alkalmából a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara a következő levélben búcsúzott a Szabadalmi Bíróág elnökétől: A kamara Méltóságodnak a Szabadalmi Bíróág elnöki székéből való távozása alkalmával igaz nagyrabecsülésének és tiszteletének ad kifejezést, amellyel Méltóságod személye és munkássága iránt mindenkor viseltetett. Különösen ki kell emelnünk, hogy Méltóságod elnöksége alatt az iparjogvédelem terén a kereskedelem és ipar érdekei a legmesszebbmenő mértékben kielégítést nyertek. Nem mulaszthatjuk el reámutatni itt arra, hogy Méltóságod megértő és nagyfontosságú munkássága tette lehetővé, hogy a Szabadalmi Bíróág vezető férjai a kamarai Választott Bíróág működésébe bevonattak, miáltal a versenytörvény nemcsak jogi, hanem gyakorlati alkalmazása is minden szempontból üdvösen érvényesült. Külön is meg kell említenünk Méltóságodnak az adminisztráció terén tett számos gyakorlati intézkedését, mely főleg a védjegyrajzstromozások körüli tájékozódást nagy mértékben megkönnyítette. Azon reményben, hogy az a barátságos együttműködés a kamara és a Szabadalmi Bíróág között, melynek Méltóságod határozott irányt adott, a jövőben is változatlan marad, a kamara arra kéri Méltóságodat, hogy hivatali tevékenységétől való visszavonulása után is hathatósan támogassa kamaránkat az iparjogvédelmi ügy fellendítéseért folytatott munkájában.

**Dr. Schilling Zoltán, a m. kir. Szabadalmi Bíróág elnökének beiktatása.** A beiktatás alkalmával a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Schilling Zoltán elnökhöz a következő levelet intézte: „A tisztelettel alulírott kamara meleg szeretettel és mély tisztelettel köszönti Méltóságodat a Magyar Kir. Szabadalmi Bíróág elnöki székének elfoglalása alkalmával. Szabadjon egyidejűleg ama reményünknek kifejezést adni, hogy az a bensőségteljes viszony, az a közvetlen megértés és a hatáskörökét minden tekintetben kölcsönösen kiegészítő együttműködés, amely a multban oly hathatósan szolgálta az iparjogvédelem ügyét, a jövőben kihatásaiban csak erősödni, fokozódni fog. A kamara, amidőn a maga részéről őszinte tiszteletének és nagyrabecsülésének ad kifejezést, egyuttal a legmesszebbmenő mértékben biztositja Méltóságodat”.

## Joggyakorlat

77. A „Vacuum olaj” a „Vacuum Oil Co.” vállalatra utal! A Bpesti Ker. és Iparkamara véleménye szerint a Vacuum néven forgalomba kerülő ásványolajtermékek úgy a kereskedelem, mint a közönség tudatában a „Vacuum Oil Company” cég készítményeinek tartatnak és így a Vacuum szónak más cég által ásványolajtermékek forgalombahozatalánál való használata megtevésztő. A kamara véleménye szerint a közönség tudatában és a kereskedelemben a „Vacuum” néven forgalomba kerülő ásványolajtermékek a Vacuum Oil Company Rt., vagyis a felperesi cég készítményeire vonatkoznak. Ennek megfelelően a budapesti kir. ítélőtábla megállapítja, hogy a felperesnek kizárólagos joga van a „Vacuum-oil”, „Vacuum-olaj” toldatot magában foglaló cégszöveghez s így az alperes a felperesnek jóval korábban szerzett jogait és jogos üzleti érdekeit veszélyezteti akkor, amíg a „Vacuum-olaj”, a „Vacuum-oil” toldatot használja. Alperes ama védekezése, hogy a Vacuum kifejezés tudományos értelemben előállítási módot jelent, nem alapos, mert az a döntő, hogy a laikus közönség mit ért e kifejezés alatt és milyen gazdasági jelentősége van az áru ily megjelölésének. (Bp. kir. ítélőtábla. P. VI. 10.349/1927.)

78. Idegen védjegyek átragasztása nem mentesít a védjegybitorlás alól. (A Kúria jogegységi tanácsának büntető döntvénye.) Annak a cselekménye, aki ásványvizet tudva olyan palackban hoz forgalomba, amely másnak a javára szövedjegyként belajstromozott, dombornyomású felirattal van ellátva, akkor is kimeríti az 1921:XXII. tc. 7. §-a alá eső védjegybitorlás vétségének tényálladékát, ha a palackra forgalombahozatal előtt a saját címkéjét ragasztja fel. A védjegyek azt a célt szolgálják, hogy a fogyasztóközönség az illető áru eredetére nézve a valóságnak meg nem felelő, tehát hamis megjelöléssel tévedésbe ejthető ne legyen, s hogy másrészt senki idegen jelvények használatával mások rovására tisztességtelen versenyt ne folytasson. A fenti eljárás alkalmas mindkét cél megvalósítására, azért, mert a felragasztott papírcímkék a dolog természete szerint (pl. jég-szekrényben hűtés, esős idő, nedves pincelevegő behatása folytán) az üvegről könnyen leválhatnak vagy leszakíthatók, s így az áru oly módon kerülhet a fogyasztóközönség elé, hogy ez az áru eredetére nézve tévedésbe eshet.

79. Gondosság. A kir. törvényszék a perbeli tényállásból megállapította, hogy alperesnek nem volt kötelessége utána járni annak, hogy az F. cég korábbi képviselőjének a meghízataása lejárt-e, illetve, hogy a cég attól megvonta a képviseletet, mert jogosan feltehető, hogy D. a G. cég külföldi képviseletek felállításával meghatalmazott közege csak úgy adott részére képviseletit megbízást, hogy a magyarországi korábbi képviselő képviseletit megbízása lejárt, illetve a képviseletet a cég előbb megszüntette. Alperes tehát nem járt el gondatlanul és így a képviseletit megbízás elfogadásáért felelősségre nem vonható. (Bp. kir. tszék. 13. P. 30.800/1928.)

80. „Divatcsarnok” név jogosulatlan használat. (A bélyegzőn és nyomtatványokon történő használat is az „üzletkörben” való használat fogalmát kimeríti.) A bp. kir. ítélőtábla egy konkrét perből kifolyólag megállapítja, hogy amennyiben egy vállalkozás méreténél, külső megjelenésénél, forgalmánál, alkalmazottainak számánál fogva a közfelfogás szerint csupán egy jelentéktelen divatáruüzletnek minősül, a „Divatcsarnok” elnevezést nem használhatja. A fentiek szerint alapos volt felperes, mint az alperesekkel ugyanazon uccában, egymáshoz közel, hasonló üzletkörben működő és így versenylvállalatnak minősülő kereskedő által indított keresete, amelyben a „Divatcsarnok” név jogosulatlan használatától való eltávolítását kérte az alperesekkel szemben. Az az alperesi védekezés, hogy ők csupán a bélyegzőn és csomagoló-papíron használták a „Divatcsarnok” elnevezést, nem vezethető a kereset elutasítására, mert alperesek így is üzletük körében használták az őket meg nem illető „Divatcsarnok” kitéttel, azon célból, hogy vállalatukat az üzletfelekkel szemben a valóságnál nagyobb méretűnek tüntették fel. (Bp. kir. ítélőtábla. P. VI. 9458/1927.)

81. Valamely irodalmi munka rajzművésznél kitéttetésére vonatkozó téves híresztelés — reklámszédelgés. Alperes ama állítása, hogy az általa kiadott mű rajzművésze az alperes által kiadott mű rajzaiért nyert magas kitéttetést, nem felel meg a valóságnak, mivel a művész általában művészi munkásságáért kapta a Szinnyei-társaság nagy díját. Nyilvánvaló ebből, hogy alperesnek panaszolt híresztelése a valóságot nem fedi, és minthogy az a kelendőség fokozására alkalmas, azért, mert általános tapasztalat szerint a nagyközönség szívesebben vesz olyan művet, amelynek rajzairól azt hirdetik, hogy az illusztráló művészt azért a műért tüntették ki, mint akár ugyanazon művésznél nem kitéttetett

rajzaival ellátott munkát, és így a hirdetés megtevésztésre is vezethet. (Bpkam. vb. 19.099/1928.)

81a. Ugyanazon művész rajzait tartalmazó művek kiadói versenytársak. A versenytársi minőség hiánya miatti alperesi kifogás alaptalan, mert a versenytörvény 30. §-a szerint felperes, mint könyvkiadó vállalat, az alperesi vállalattal azonos tárgyú vállalat, mivel szintén egy közismert művész rajzaival ellátott művek kiadásával foglalkozik. Az üzleti versenyben tehát egyformán érdekelt és az ő üzleti érdekét kétségtelenül sérti az, hogy alperes a művésznél más művön lévő rajzaira vonatkozóan valótlanul állít. Az a körülmény, hogy felperes a kérdéses munkát nem adja ki, azzal szemben, hogy felperes a művésznél más rajzú műveit adja ki, a versenytársi minőségén nem változtat. (Bpkam. vb. 19.099/1928.)

82. Ipari egyesülés tagjainak korlátlan felelőssége. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara választott bírósága elvi jelentőségű döntésében kimondotta, hogy aki valamely egyesülésnek korlátozás nélküli tagja, abban feltétlenül és minden korlát nélkül részt vesz, részes annak minden olyan megnyilatkozásában és ténykedésében, amely az egyesület céljaival összefügg. Az ily tag tehát nem érvelhet azzal, hogy az egyesület olyan megállapodást létesített, amely az ő érdekeit sérti (pl. nem, szerezheti be a nyersanyagot tetszése szerinti gyáráktól az egyesülés által kötött szerződés következtében), hanem, minthogy az egyesülés korlátozás nélküli tagja, állania kell a megegyezésnek azt a részét is, mint amely az egyezmény megalakulásának egyik célját képezte. Ugyanígy az egyesülés tagja a szerződésnek erkölcstelen kikötésére vonatkozó közlés hiányából a maga részére és javára esben semmiféle következtetést le nem vonhat, mert a felár nyújtotta abban az egyesülés egyéb előnyében, hogy a kartelen kívül álló szikvízgyárosok a piacról letűntek, és így a versenytársak száma lepadt, a felperes is önkéntelenül részesült volna. Habár tehát a szóbanforgó kartelszerződés a kifejtet-technél fogva az üzleti tisztességbe és a jó erkölcsökbe ütközik is, az egyezmény tagját, jogszabálynál fogva, nem illeti meg az a jog, hogy az ellen, annak a tisztességtelen versenybe ütköző volta miatt keresettel fellépessen. (Bpkam. vb. 55.368/1927.)

83. Az idegen védjegyes árukra utaló, illetve azokat lekiécsinylő jelmondatok. A kamarai vb. egy konkrét peres ügyből kifolyólag úgy találta, hogy a reklámeszközök kifogásolt részei túllépik a szabadverseny megengedett határát, amennyiben a hirdető gazdasági érdekeinek biztosítása céljából oly módon, oly reklámeszközökkel emeli ki saját árúját a versenytársak köréből, hogy árúja a fogyasztóközönség előtt mint legjobb, mint egyedül megbízható áru szerepel. A saját árúnak az üzleti tisztesség és a jó erkölcsök keretein belül történő feldicsérése, illetve kiemelése, a legtágabb körben biztosítja a szabad mozgását a vállalkozásoknak. A jó ízlést sértő nagyhangú reklámokat egyébként a nagyközönség a törvényes beavatkozás nélkül is a maguk értékére leszállítja. A reklámtévékenységnek ez a szabad mozgása a választott bíróság nézete szerint azonban kizárólag a saját áru hirdetésének, az áru jó tulajdonságainak feldicsérése irányában haladhat és csupán a tudományos megvitatások során nyulhat be más vállalatnak gazdasági érdekkörébe. Különösen áll ez a megállapítás a védjegyes árukra, amelyek az általános fogyasztásra szánt árukkal szemben új árut jelentenek, és amelyeknek a jog gazdasági és erkölcsi előnyt biztosít. Az idegen vállalatok gazdasági érdekkörébe történő belenyúlás tehát egyfelől az idegen vállalatok hírnevének lerontása útján kívánja a maga védjegyes árúit bevezetni, másrészt pedig a védjegyjog által biztosított gazdasági és erkölcsi erő ottalmát illuzóriussá teszi. (Bpkam. vb. 55.368/1927.)

84. A védjegyes áruk minőségének a mérlegelése a versenytörvény keretein kívül esik. Az a kérdés, hogy melyik az értékesebb védjegyes áru és melyik milyen hatással bír, a versenytörvény alapján eljáró bíróság hatáskörének keretén kívül esik, a bizonyítás csupán határozott állítás esetén (pl. „X-szer nem tartalmaz jódot”) rendelhető el. (Bpkam. vb. 21.331/1928.)

85. Az ítélet hírlapi közlésének mellőzése a konkrét eset elvi jelentőségénél fogva. Az üzleti élet kimeríthetetlen tárháza ismételtlen és ismételtlen vett fel oly kérdéseket, amelyeknek az üzleti tisztességbe ütköző vagy megengedett volt a szakörökbe élénk vita tárgyát képezi. Úgy viszont igen helyesen járt el a kamarai vb. akkor, amíg ily esetekben az ítéletnek hírlapi közlését mellőzi. A konkrét esetben a vb. az ítélet hírlapi közlését mellőzte, mivel az eldöntött kérdés elvi jelentőségű természete inkább enyhébb, méltányos és nevelő eszközök alkalmazását tette indokoltá. (Bpkam. vb. 21.331/1928.)

86. Pergátló kifogás a vb. előtt nem emelhető azon alapon,



hogy felperes kártérítést is kér. A pergátló kifogás alapján, mert az 1923. V. tc. 44. §-a, amidőn azt mondja, hogy a választott bíróság hatásköre csak olyan ügyekre terjed ki, amelyekben a felperes nem követel kártérítést és a kereset csupán abban hagyásra irányul, világos szövegezésénél fogva csak az illető ügyre vonatkozólag, melynek keresete a bíróság előtt fekszik, követeli meg, hogy abban a felperes csakis abban hagyást kérjen, ne pedig kártérítést és ilyképp ez a törvényes rendelkezés nem zárja ki azt, hogy a felperes jogát a kártérítéshez akár a keresethez, akár külön levélben fentarthatja, amennyiben tehát a választott bíróság elé tart kereset csupán abban hagyásra irányul és nem kíván kártérítést, a választott bíróság hatásköre az ügy elbírálására fennáll akkor is, ha a felperes — mint a jelen esetben — netalán kártérítési igényének a rendes bíróság előtt való érvényesítését külön perútra tartja fenn. (Bpkam. vb. 19.825/1928.)

87. Filmművészek neveinek a hirdetése (pl. „Emil Jannings az Y mozgóban”). — A megtévesztés lehetősége. A mozgóképszínházakban általában szokásos a filmet úgy hirdetni, hogy csupán a főszereplőt nevezik meg a mozgóképszínház elnevezésével kapcsolatban és még esetleg a lejátzásra kerülő film címével is kapcsolatban, esetleg anélkül. A hirdetésnek ez a módja általában panasz tárgyává nem tehető, mert a védelem amellett szól és azt a nagyközönség tudja, hogy hacsak a főszereplő fellépését hirdetik és pl. Emil Jannings a Korvinban, stb. — filmszínházról lévén szó —, nem a főszereplő személyes fellépését, hanem a filmet való szereplését jelenti. Nem kell tehát általában külön hirdetni azt, hogy az illető nem személyesen, hanem mint a film főszereplője lép fel. Ellenkezőleg, ha személyesen lép fel esetleg valamely művész a filmszínházban, ezt kell külön hirdetni. Amde ez a szabály nem mehet odáig, hogy olyan esetben, amikor valamely film-főszereplő esetleg éppen akkor egy másik színházban, amely nem filmszínház, színpadon személyesen fellép, a filmszínház az ugyanazon színesszel, mint főszereplővel lejátsszó filmet úgy hirdesse, hogy a hirdetés azt a látszatot kelti, mintha a máshol személyesen fellépő főszereplő, aki az ugyanakkor lejátsszandó mozifilmen is szerepel, a mozgóképszínházban is személyesen lépne fel az előadás keretében, még külön a vásznan szereplésén felül. Nincs természetesen törvényes akadálya annak, hogy a mozgóképszínház ugyanakkor olyan filmet játszasson le, amelyben a más színházban színpadon személyesen fellépő filmszínész, vagy színésznő szerepel, amde ilyenkor a hirdetésnek nem szabad olyannak lennie, amely a nagyközönségben a személyes fellépés látszatát kelti, mert ez megtévesztőleg hat, a személyes fellépés helyéül szolgáló színháznak esetleges károsodásával járhat, mivel a közönség abban a téves hitben van, hogy a művész a mozgóképszínházban is személyesen lép fel, esetleg ebbe az olcsóbb színházba tódul, ez esetleg tetemes kárt is jelenthet a másik színháznak, amely talán nagy anyagi áldozattal szerezte meg különösen a hírneves színész vagy színésznő fellépését. Alperes hirdetésével kétségtelenül azt a látszatot kelti, mintha valamennyi szereplő személyesen lépne fel, mert varietét is hirdet és olyan színészekkel együtt említi a film-művészt, akiről köztudomású, hogy személyesen szoktak fellépni. (Bpkam. vb. 19.825/1928.)

88. Abbanhagyás elrendelése. A bírói döntésnek nem akadálya az, hogy az üzleti eljárás, illetve a kifogásolt ténykedés (pld. körlevelek szétküldése) már befejeződött, mert egyrészt az a tisztességtelen versenyt meg nem történné nem teszi, másrészt a cselekmény ismétlésétől is lehet tartani, amikor is szintén kimondandó az abbanhagyás az 1923. V. törvény 32. §-a értelmében. (Bpkam. vb. 19.825/1928.)

89. Minden hirdetés magában véve, mint különálló egyed bírálható el. Abból, hogy alperes többi hirdetése megfelelő és hogy csak egyes hirdetései, nem mind kifogásolhatók, alperes nem érvelhet a felperes keresetének teljes elutasítása mellett, mert minden hirdetés magában véve, mint különálló egyed bírálható meg és alperes javára ebből csak annyit következik, hogy feltétlen rosszhiszeműsége a hirdetés módja körül meg nem állapítható, ami azt indokolja, hogy a bíróság mellőzte az ítéletnek alperes költségén hírlapilag való közzétételét, nehogy alperes még az ebből származó reá háramló erkölcsi megbélyegzéssel is sújtassék. (Bpkam. vb. 19.825/1928.)

90. Nem sajtó útján elkövetett hitelrontás esetén csak az esetben van kártérítésnek helye, hogyha az elkövetett cselekmény büncselekményt állapít meg, ennek elbírálása pedig bünvádi eljárás során a büntető kir. bíróság hatáskörébe tartozik. Ez eljárásnak tehát a polgári pert meg kell előznie. (Bp. kir. tvszék 13. P. 42.907/1927.)

91. „Aki nem akar fedezetet adni, az nem tud fedezetet adni”. A tőzsde fegyelmi bizottságának döntését a versenytörvény szempontjából figyelembe veszi a bíróság. A bp. kir.

tvszék, tekintettel arra, hogy A. Gyula alperes B. Jenő tanu azon állítására, hogy felperesi cégtagok megállapodás dacára „nem hajlandók regulálni”, jöhiszeműen vonta kérdőre C. Imre felperesi cégtagot és a regulálás kérdésében támadt vita és heves szóváltás közben, felindult kedélyállapotban C. Imrének indulatatosan mondotta a sérelmezett és a tanuk által is bizonyított kifejezéseket. Figyelembe véve az összes többi körülményeket, így különösen azt is, hogy a tőzsde fegyelmi bizottsága, amely a tőzsdei viszonyok alapos ismerője és a tőzsde tagjai érdekeit egymással szemben is megvédeni elsősorban hivatott, A. Gyula alperessel szemben a fegyelmi eljárás megindítására alapot nem talált; nem látta fenforogni sem A. Gyula alperesi cégtag részéről a sérelmezett kifejezések használata alkalmával a versenyző céltatot, sem pedig, hogy kijelentéseit kár okozási szándékkal tette volna meg. (Bp. kir. tvszék. 13. P. 42.907/1927.)

92. A „fogás” elnevezéssel ismert halfajta védelmében a kereskedelmi miniszter kimondotta, hogy a „fogás” elnevezést kizárólag a Balatonból származó Lucio-perca Sandra példányokra korlátozni nem lehet s a más vizekben termelt ilyen halfajta is jogosan jelölhető meg a forgalomban a „fogás” névvel. Ezeknek a halaknak e megjelöléssel forgalomba hozatala tehát meg nem akadályozható és védelemben csupán a „balatoni fogás” elnevezés részesíthető. Ezt a védelmet biztosítja a tisztességtelen versenyről szóló 1923. évi V. törvény cikk 2. és 16. §-a, amennyiben e szakaszok értelmében, ha valaki a kelendőség fokozására, pl. a más vízből származó fogást „balatoni fogás” néven hozná forgalomba, cselekmény kimerítően a szédelő feldicsérés ismérveit, s ezért úgy magánjogi, mint büntetőjogi úton felelősségre vonható. (Keresk. Min. 87.940—1927. XI.)

93. Cégtábla eltávolítása. (Versenyárs.) A konkrét perben alperes az üzleti viszony megszűnte után még hónapokig kint hagyta a képviseletet és lerakatot jelző cégtáblát és az üzleti portálén levő feliratot, jóllehet felperes ajánlott levélben és küldőnc útján is felszólította őt annak eltávolítására. Mint-hogy alperes üzlete tekintetében versenyársa felperesnek és saját beismerése szerint jelenleg is egy hengermalom képviselete, felperes jogosan kérte keresetlevélben a cégtábla eltávolítását. Bizonyítottnak látta továbbá a kir. tvszék M. tanu vallomásával azt, hogy felperes árujának — az alperes üzletének környékén lévő füzerekeknel — való elhelyezését megnehezítette az a körülmény, hogy a cégtábla továbbra is alperest tüntette fel a felperes képviselőjének és bizományosának. A kir. törvényszék, tekintettel arra, hogy a szándékos alperes cselekményében megállapítható, a versenytörvény 35. §-a alapján a számszerűleg ki nem mutatható kárért, méltányos pénzbeli elégtételt állapított meg s annak összegét az előző üzleti forgalom s az eset összes körülményeinek figyelembevételével 500 pengőben állapította meg. (Bp. kir. tvszék 13. P. 31.084/928.)

94. „Potom áron”. A kir. Kúria az alsófokú bíróságokkal egyezően megállapítja, hogy a törvény szempontjából a fenti kifejezés (ténybeli adat) valótlannak, illetve megtévesztőnek nem bizonyult, miért is az alsófokú bíróságok a vádlottat a törvény megsértése nélkül mentették fel a vád alól. A főmagánvádló semmisségi panaszát tehát, mint alaptalant, a Bpnk. 36. §-a értelmében a Kúria elutasította. (Kúria B. I. 8381/1928.)

95. A munkaadó felelőssége. A kir. ítélőtábla az elsőbíróság által megállapított tényállást — amelyet a saját részéről a bizonyítékok mérlegelésével helyesnek talált —, elfogadta; s magáévé tette, mert az elhangzott és egymással egybehangzó tanuvallomásokból beigazolást nyert, hogy alperes a...-i eset megtörténte után a győri vezérügynökség útján nemcsak B... , A... és D... Józsefet, hanem a többi üzletszerzőt is ismételtelen figyelmeztette a hitelrontó nyilatkozatoknak súlyos következményeire, meghagyván nekik, hogy ezektől — állásukból való azonnali elbocsátást helyezve kiltatásba —, óvakodjanak, s ezenkívül ugyanezek a tanuk bizonyították azt a tényállást is, hogy az előbb említett vezérügynökség 1924. év nyarán a periratokhoz B) alatt csatolt, a tisztességtelen versenyről szóló törvényről tájékoztató körözvényt valamennyi üzletszerzőnek mihez tartás végett kiadta. A bebizonyított tényállás tehát kétségtelenül teszi azt, hogy alperes az 1923. évi V. t.-c.-ben meghatározott cselekmény elkövetésének elhárítása tekintetében megtette mindazt, amit a saját hatáskörében megtehetett, s így rendes üzleti gondossággal a cselekmény elkövetését nem előzhette meg, következésképpen az idézett törvény 33. §-a értelmében a felelősség alól szabadul. (Bp. kir. ítélőtábla P. IV. 894—1926.)

96. „Képviseleti szerződés versenyzői kihatása”. — Szabadverseny. — Az „első forgalombahozó”. — „Az eladásra kerülő áru létezése nem titok”. — Azonos eredetű áruval szemben védjegyvédelmnek helye nincs. A pesti kir. ítélő-

tábla elfogadta az első bírósági ítélet ténymegállapításait a következő okokból: A kizárólagos képviseleti szerződés, amelyet felperes Magyarországi területére vonatkozóan a lámpákat gyártó K... és D... zwicknai cég vezérképviselőjétől megszerzett, alperes versenyét tisztességtelenné nem teszi. A gyáros és valamely kereskedő között létrejött olyan megállapodás, hogy bizonyos gyártott árukat egyedül ez a kereskedő kap árusításra, a gyáros és a kereskedő közt állapít meg köteleket, a gyáros és a kereskedő viszonyát szabályozza. Nem következik tehát az ily szerződés tényéből a kereskedőnek biztosított jogoknak olyan védelme, amely *harmadik személyeket elzárna attól, hogy az árut más, különben megengedett úton szerezhessék meg a szabad verseny elveinek megfelelően.* A kizárólagos képviseletből kiindulva, alperes csak akkor volna felelősé tehető, ha a gyáros (avagy a vezérképviselő) a felperessel kötött szerződést megszegte volna és megállapítható volna, hogy alperes a szerződés-szegőt, felperessel szemben fennállott köteletségének megszegésére *szándékosan* rábírta. A perben a gyáros (vezérképviselő) szerződés szegése nem állapított meg, felperes nem is vitatta, sőt előadása az ellenkezőt tartalmazza. Rábíráról ekkép, amelynek tényelemeit felperes elő sem adta, szó sem lehet. Alperes magatartásának tisztességtelensége nem következik abból sem, hogy felperes volt az, aki a kérdéses lámpákat elsőnek árusította Magyarországon, mert az ily *elsőbbség az árusítónak semmly jogot nem biztosít.* A kir. ítéletábla ez okokból helybenhagyta az elsőbíróságnak elutasító ítéletét. (Bp. kir. ítéletábla P. VII. 4249—1928.)

**97. Elmaradt haszon, vagyoni elégtétel megállapítása.** A konkrét perben felperes tényleges kárának bizonyítására nem vállalkozott, de az általa bemutatott bizonyítékokat mérlegelve, figyelembe véve ezenkívül azt, hogy mindkét cég üzlete *forgalmas útvonalon* van és aránylag drágább fényüzési cikkek eladásával foglalkozik, a kir. ítéletábla minden különösebb szakértelem nélkül is annyit a Pp 271. §-a alapján megállapíthatónak tartott, hogy az alperes a tisztességtelen verseny szabályait sértő magatartása által a felperestől *legalább havi 100 pengő hasznot vont el* és ezért elvont haszon címen a versenytörvény 1. §-a alapján tekintettel a 35. § első bekezdésére tizenhét hónapra 1700 pengőt ítelt meg e címen a felperesnek. A versenytörvény 35. §-a szerint a károsult attól, akinek magatartása az üzleti tisztességbe ütközik — az esetben, ha a cselekmény sajtóközleménnyel vagy a tv. 7. §-a szerinti bitorlással szándékosan követettik el —, a *vagyoni kárért* méltányos pénzbeli kártérítést igényelhet; amikor a *tényleges kár és elmaradt haszon számszerűleg nehezen bizonyítható* és a tiltott cselekmény hatása a jövőre is kihat. — Tekintve, hogy az alperes a tisztességes verseny szabályait sértő módon a különböző hírlapokban közzétett sajtóközleményeket a „B... és M...” céget jogosulatlanul használta és a felperes kárát a felek üzleti viszonyaiból kifolyólag bizonyítani nem tudta — a kir. ítéletábla az idézett törvényhelyek és a Pp. 271. §-a alapján az elmaradt haszon felül a *vagyoni elégtételt* is megítélte. Ennek mennyisége tekintetében ugyanazt a mértéket használta a kir. ítéletábla, mint a haszon elmaradásánál és így a tizenhét hónapra 1700 pengőt ítelt meg. Az elmaradt haszon és vagyoni elégtétel után az állandóan követett joggyakorlat alapján a kir. ítéletábla a kamat megítélését mellőzte. (Bp. kir. ítéletábla. P. VI. 4009/1928.)

**98. Idegen árujegglyel ellátott áruk. — Forgalomba hozatal. — Munkaadó felelősége. — Kirakatba kitett áru. — Szándék. — Vagyoni elégtétel.** A kir. ítéletábla magáévátette az elsőbíróság által megállapított tényállást, mely szerint alperes a versenytörvény 9. §-ába ütköző módon folytatta az üzleti versenyt, amikor nem a felperes gyárából kikerült árut oly jellegzetes külsőben hozta forgalomba, illetve az üzletfelek szerzésénél olyan segédeszközt használt, melyről a forgalomban már a felperest szokták felismerni. Nem lehetett ezzel szemben figyelembe venni azt az alperesi kifogást, hogy a kirakatba kitélt még nem forgalomba hozatal, — mert ámbár beigazolást nyert, hogy az alperes nem felperesi árut, felperesi címkével ellátva hozott forgalomba — a versenytörvény 9. §-ába ütköző cselekmény forog fenn, már akkor is, ha a versenytárs az üzletfelek szerzésénél oly segédeszközzel él, melyről a forgalomban más versenyyállalatot szokták felismerni. — Alperes pedig azzal a tényével, hogy a felperes címkéjével — a felperes által szokott módon — jogosulatlanul felszerelt árut *kirakatába kitélt*, kimerítette a *forgalombahozatal* fogalmát. Alperes azt hozta fel védelmére, hogy állandóan 8—10 segédje volt, hogy több kirakata van és így az üzletében előforduló tévedésekért nem felelős, azonkívül állandóan tartott felperesi árut raktáron. A kir. ítéletábla jogi álláspontja szerint sem az alperes által tartott *segédek száma*, sem pedig a *kirakatok száma és terjedelme* nem mentesítik alperest a tisztessé-

séges verseny szabályait sértő cselekménye következményei alól, mert üzlete *nem oly terjedelmű, hogy azt át nem tekintethetné* és az alkalmazottai által elkövetett szabálytalanságokat nem észlelhette volna. E tekintetben súlyosbítja az alperes felelőségének megállapítását az a körülmény, hogy a tisztességtelen verseny a kirakatba kihelyezés — tehát *hosszabb ideig fennálló cselekmény* által is elkövetett. Alperesnek nem sikerült beigazolnia, hogy a kérdéses időben felperesi áruja volt, mert ámbár alkalmazottai tanu-vallomásaikban szolgáltattak adatot arra, hogy alperes állandóan tartott ily árut raktáron, de tekintve, hogy az áru a szakértő véleménye szerint nem különböztethető meg e részben szakértőknek nem tekinthető alperesi alkalmazottak által, e tanuk vallomása nem volt alperes javára mérlegelhető. Tekintve, hogy az alperes a felperes címkéit nem tartotta elzárva és a címkéket nem küldötte vissza, alperes szándéka nyilván arra irányult, hogy az áru átvétele esetén is maradjon felesleges címkéje és így a címkék megtartása teljesen jogosulatlan volt, mert az árut nem is vette át. Alperest a cselekmény magatartásánál a *nagyobb jogtalan haszon elérésének reménye vezette*, mert a felperes áruja jobb minőségű és értékesebb volt, mint az az áru, melyet az alperes a felperes címkéjével hozott forgalomba. Mivel a felperes beigazolta, hogy az alperes neki kárt okozott — de tekintve az alperes *nyílt üzletét*, ahol a vevők kis mennyiségeket vesznek és nagyrészt ismeretlenek —, tehát a *forgalmat a jogtalanul felperesi árunak minősített áruban nem lehetett pontosan megállapítani*, a felperesnek a vagyoni elégtétel iránti igényét jogosnak kellett minősíteni. A vagyoni elégtétel összegszerű megítélésénél a kir. ítéletábla figyelembe vette azt, hogy a felperes, mihelyt tudomására jutott az alperesnek egy, a tisztességes verseny szabályait sértő cselekménye, azonnal *bűnügyi zárlatot* vezetett és lefoglaltatta a jogtalanul felszerelt árut és tekintve, hogy az alperes silányabb árut hozott a felperes címkéjével forgalomba és ezzel a felperesnek nyilván kárt okozhatott, a felperes által bizonyított 85 P káron felül, a vagyoni elégtétel összegét 100 P-ben találta megítélendőnek. (Bp. kir. ítéletábla. P. VI. 12.965/926.)

**99. Vevők címjegyzékének beszerzése. (Idegen cégre való hivatkozás.)** Az a körülmény, hogy alperes a felperes *cégvezetőjeként* mutatkozott be egymagába véve még nem meríti ki a tisztességtelen verseny tényálladási elemeit, mert a kérdéses címjegyzéket az alperes, *mint bárki más*, a felperesi cégre való hivatkozás nélkül is megkaphatta volna. (Bp. kir. ítéletábla. P. VI. 7804/1927.)

**100. Hírnévrontás. (Üzletkötés „verseny céljára“.)** Alperesek a konkrét perben azt *híresztelték*, hogy a felperesi vállalat alapjában *megingott*, mert a Z.-féle uradalom az áru szállítását *tőle megtagadta és jó árú* ezért a felperes *nem fog szállíthatni*. A kir. törvényszék abból a körülményből hogy alperesek csupán annak a ténynek a valóságára hivatkoznak, hogy a Z.-uradalom a felperes részére az áruszállítást megszüntette, arra vonatkozólag azonban, ami az alperesek kijelentésének tulajdonképpeni lényege — hogy ez a *felperesi vállalatot megingatta*, s felperes ezután nem fog jó árut szállítani — meg sem kísérelték a bizonyítást, a versenytörvény 13. §-ában meghatározott hírnév és hitelrontás tényálladékát *megállapíthatónak látta*, mert alperesek *üzletkötés*, tehát *verseny céljára* használták a fenti alóttalan tényállításokat. (Bp. kir. törvényszék. 13. P. 42.904/927.)

**101. Vevőcsábítás. (Az eljárás sikere és a panaszos magatartása is mérlegelendő.)** A bpesti kir. tszék a felperes által nem vagyoni kár címen felszámított pénzbeli elégtétel összegét 500 pengőben állapította meg, mert figyelemmel volt arra, hogy I. és III. r. alperesek *cselekménye eredménytelen* maradt, amennyiben felperes vevőit nem sikerült a felperestől elcsábítani, továbbá figyelemmel volt arra a körülményre is, hogy G. felperesi igazgató előadásából megállapíthatóan *felperes is használ oly eszközöket* II. r. alperessel szemben, amelyek a jó erkölcs szempontjából kifogásolhatók. (Bp. kir. tvszék. 13. P. 42.904/1927.)

**102. Hírlapi közzététel mellőzése. (Abbanhagyás.)** Alperes a sérelmes röpcedulák terjesztését még a *keresetindítás előtt* abbanhagyta, felperes ennek ellenére kéri a hírlapi közzététel elrendelését. A bpesti kir. ítéletábla a konkrét peres ügyben felperes keresetének hírlapi közzétételre vonatkozó részét *elutasította* azzal, hogy a sérelmes *nyomtatvány terjesztésének tényleges abbanhagyása* a hírlapi közzététel mellőzését *kellőképpen megokolja*, az a körülmény, pedig, hogy a fellebbezési bíróság az ítéletben nem terjeszkedett ki az alperesi röpcedulának a felperes részéről kifogásolt tartalmára, a felperesre nem sérelmes, mert az alperes a kifogásolt röpcedula terjesztésétől *általában eltiltatván*, a további panaszpontok részletes méltatása sem eredményezhetne az eltiltásnál súlyosabb marasztalást. (Bp. kir. ítéletábla. P. IV. 3512/927.)

# MÜLLER

## TESTVÉREK

VEGYSZETI GYÁR R.-T.

VI, LEHEL UCCA 27-29



Szavatosságot  
vállal az általa gyártott

# ANTRACEN

író-, másoló- és színes tintáinak  
elsőrendű minőségéért



*Minden üzletben  
kaphatók!*



VILÁGHIRŰEK A

## KLEIN-FÉLE:

ORIENT RÓZSA, KÁRPÁTI IBOLYA

ÉS A

## SCHÖN-FÉLE:

„GIANT” SZAPPANOK

Kiváló az új típusú

## „ODONTINE”

F O G P A S Z T A

# HUNYADI JÁNOS

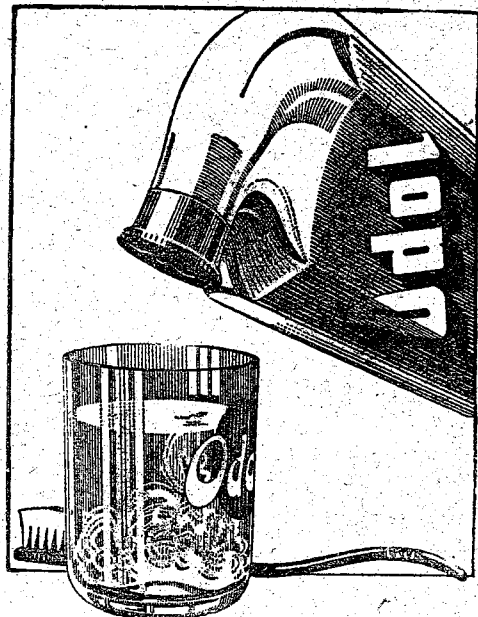
## Világhírű természetes keserűvíz!

A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60 évé egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érmezsenedésnél. Vértóulás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor-, bél-, máj- és epekő-betegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.



Rendes adag: reggel éhgyomorrra egy pohárral tele, lehetőleg langyosan

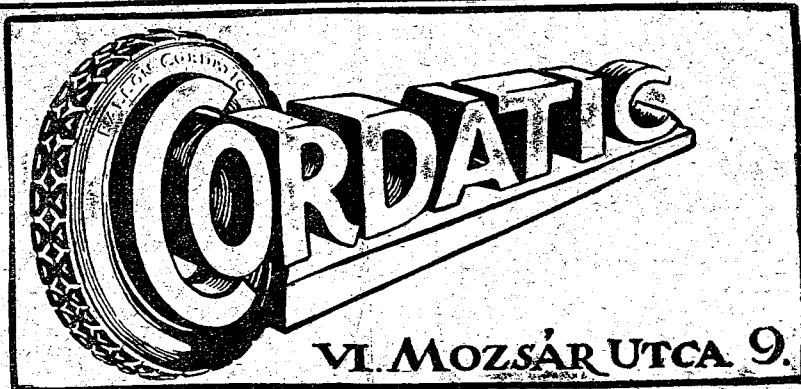
Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest



*Az egész világ szájvíze*

## Odol Compagnie A. G.

VEZÉRKÉPVISELETE  
BUDAPEST, IV. MUZEUM-KÖRUT 31.



### Stollwerck Testvérek Rt.

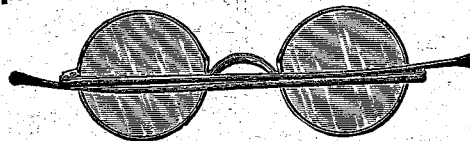
- CSOKOLÁDÉ •
- BONBON •
- KARAMELLA •

### Calderoni és Társa

Budapest, V, Vörösmarty tér 1 (Haas palota)

Látcsövek, lorgnettek, szemüvegek és orrcsüptetők a legfinomabb kivitelben. Zeiss, Punktal- és Ultrasin-üvegek  
Fényképzési cikkek

Alapítva: 1819. év \* Telefon: L. 973-26



# Salicylsav-Chinoin

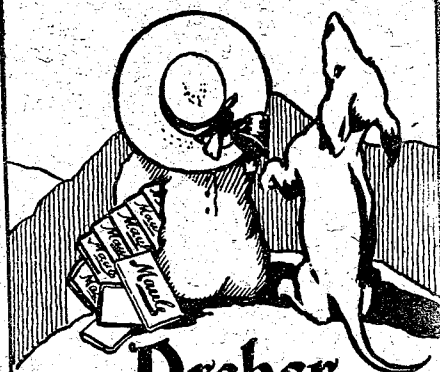
legkönnyebb, legjobb, legolcsóbb. Minden tekintetben kiállja a külföldi készítményekkel a versenyt.

TÖRLEY  
PEZSGŐ



Meinl-kávé

Maulé



Dreher  
Csokoládé



DIANA SÓSBORSZESZ

### A Nektár gyógytápsör

alkoholtartalomban szegény, de extractban annál dúsabb. Údit, de nem bódít. Orvosok ajánlják. Megrendelhető a

Fővárosi Sörfőző R.-T.-nél

Kőbányán. Gyártelep: X, Maglódi u. 47.  
Telefon: József 463-89. szám - és a

Városi raktárnál VIII, Tavaszmező ucca 7  
Telefon: József 463-83. szám